

СВІТЛИЦЯ

ДОДАТОК ДО ГАЗЕТИ «ДОННАБА: ПАНОРАМА ПОДІЇ»

№3 2012 (40)

для студентів ДОННАБА

Шановні студенти, викладачі та співробітники Академії!

Випуск газети «Світлиця» присвячено Міжнародному дню музеїв. Щорічне свято музейництва відзначається 18 травня. В цей день більшість музеїв працюють безкоштовно і радо показують свої виставкові зали.

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ МУЗЕЇВ

Україна – країна музеїв. Національній історико-культурній спадщині нашої держави можуть позаздрити чимало країн світу, і навіть серед країн Європи Україна включена у першу десятку за кількістю й багатством музейних збірок. За даними Міністерства культури та туризму, на урядовому обліку сьогодні перебуває понад 500 державних музейних установ. А якщо сюди долучити усі муніципальні, селищні й сільські, громадські, приватні, пришкільні та інші музейні заклади, їх загальна кількість зросте майже до 8 тис. установ.

Вперше Міжнародний день музеїв відсвяткували в усьому світі 1977 року, коли XI конференція Міжнародної ради музеїв (ICOM) відбулась у Москві та Ленінграді. Тоді ж запропонували й девіз свята:

Музеї – важливий засіб культурного обміну, збагачення культур і розвитку взаєморозуміння, співробітництва й миру між народами.

НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ У ЛЬВОВІ

Національний музей у Львові – одна з найвизначніших в Україні скарбниць пам'яток національної культури і мистецтва – закладений 1905 року митрополитом Андрієм Шептицьким, спочатку – як приватна фундація за назвою «Церковний музей», а 13 грудня 1913 року урочистим актом переданий у дар українському народові як Національний музей у Львові. На сьогодні фонди музею налічують понад 100 000 одиниць, репрезентуючи вікові традиції розвою українського мистецтва та національної культури. Предметом особливої гордості є найбільша і найповніша в Україні постійно діюча експозиція середньовічного українського сакрального мистецтва XIII-XVIII ст.

ЛІТЕРАТУРНО-МЕМОРІАЛЬНИЙ МУЗЕЙ П. МИРНОГО

Музей відомого класика української літератури розташовано в будинку, в якому протягом 1903-1920 років власне жив і працював Панас Рудченко, відомий під літературним псевдонімом Панас Мирний. Копітку роботи зі створення музейного зібрання розпочали ще у довоєнні роки. Серед перших дарувальників музейних експонатів була вдова письменника Олександра Михайлівна Рудченко. Музей розпочинає своє існування у липні 1940 року. Тодішня ек-

спозиція розгорнулась у двох кімнатах садиби. З дозволу родини письменника виставлялись книги, рукописи творів, фотографії, особисті речі Панаса Мирного. Напередодні Великої Вітчизняної війни найбільш цінні експонати евакуюють до Уфи. З 1961 року музей займає увесь будинок письменника.

АПТЕКА-МУЗЕЙ «ПІД ЧОРНИМ ОРЛОМ»

Аптека-музей «Під чорним орлом», найдавніша з існуючих у Львові аптек, діє уже понад два з половиною століття. Це єдина в Україні та Європі діюча аптека-музей. Тут, поряд з аптекою, функціонує унікальний музейний комплекс, у якому демонструються рідкісні експонати, зібрані науковцями, фармацевтами та колекціонерами-ентузіастами. Аптека-музей була заснована у 1735 році військовим фармацевтом, магістром Наторпом. Основною діяльністю аптеки був відпуск ліків. Оскільки фармацевтичної промисловості не існувало, то кожна аптека для своїх потреб готувала екстракти, настоянки, еліксири, мазі та лікувальні вина, в тому числі і знамените «Залізне вино».

НАЦІОНАЛЬНИЙ ХУДОЖНИЙ МУЗЕЙ УКРАЇНИ

Музей був заснований зусиллями української інтелігенції наприкінці XIX століття як перший загальнодоступний музей Києва.

Будівля музею споруджена за проектом московського архітектора Петра

Бойцова у неокласичному стилі. Доробавував проект та керував роботами відомий київський зодчий Владислав Городецький. Скульптурне оздоблення фасаду виконано майстернею Еліо Саля.

Офіційне відкриття та освячення закладу, який здобув назву Київський художньо-промисловий та науковий музей імені государя імператора Миколи Олександровича, відбулося 30 грудня 1904 року.

1919 року після націоналізації музей став називатися Державним, з 1924 – Всеукраїнським історичним ім. Тараса Шевченка, з 1936 – Державним українським, з 1939 – Державним музеєм українського

мистецтва. Під час німецької окупації Києва у 1942 році музей був об'єднаний з колекцією російського мистецтва під загальною назвою Державний музей східноєвропейського мистецтва, 1944 року попередній статус музею було відновлено.

Остання назва цієї інституції – Національний художній музей України – з'явилася 1994 року за часів незалежності української держави, що засвідчило найвищий статус музею як провідної колекції вітчизняного мистецтва, яка і нині залишається духовною скарбницею нашої країни, її гордістю та багатством.

ДЕРЖАВНИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МЕМОРІАЛЬНИЙ МУЗЕЙ М. В. ГОГОЛЯ с. ВЕЛИКІ СОРОЧИНЦІ

Історія Великосорочинського музею розпочалася 19 квітня 1909 року. Біля флігеля видатного лікаря М. Трохимовського, у якому 20 березня 1809 року народився М. В. Гоголь, відбувся мітинг, під час якого було встановлено меморіальну дошку з написом «Тут 20 березня 1809 року народився М. Гоголь». 1911 року за проектом скульптора І. Я. Гіндзбурга у Великих Сорочинцях був встановлений пам'ятник М. В. Гоголю. А 1929 р. у колишньому будинку лікаря Трохимовського відкрито музей, який під час Другої світової війни був

знищений. У 1951 році на цьому ж місці зведено новий будинок, де в 5-ти залах розміщена експозиція, що розповідає про життя і творчість письменника.

Оновлений музей сьогодні чекає на створення нової, цікавої експозиції, де можна буде побачити: полотна, стародавні фотографії та літографії, що

розкривають картину тогочасної України, дорогі серцю письменника куточки – Великі Сорочинці, Василівка, Миргород, Ніжин.

Варто ознайомитися з першовиданнями творів М. В. Гоголя, особистими речами письменника; оригінальним портретом М. В. Гоголя (робота І. Рєпіна), з портретом-копією роботи худ. Ф. Мольєра, меблями XVIII-XIX ст., копією атестату Ніжинської гімназії, рукописами та малюнками Гоголя.

У музеї будуть представлені портрети батьків Гоголя роботи худ. В. Суханова, фото матері і чотирьох сестер письменника, копія запису про народження і хрещення М.В. Гоголя з метричної книги Спасо-Преображенської церкви.

МУЗЕЙ ГОНЧАРСТВА В ОПІШНОМУ

11 березня 1986 року в Опішному засновано Музей гончарства. Через три роки було прийнято урядову постанову про формування на його базі Державного музею-заповідника українського гончарства. Нині музей-заповідник постає всеукраїнським центром дослідження, збереження й популяризації гончарської спадщини України.

Діяльність музею-заповідника спрямована на збирання матеріалів,

формування колекцій, наукове вивчення та популяризацію українського гончарства. 1995 року відкрито Науково-дослідницький центр музею-заповідника, аналогів якому немає в жодному іншому музейному закладі як України, так і поза її межами.

Музей підтримує творчі і наукові зв'язки з найбільшими керамічними музеями США, Франції, Іспанії, Великобританії, Бельгії, Португалії, Нідерландів, Німеччини, Італії, Швейцарії та інших країн, з Міжнародною академією кераміки в

Женеві, Європейським центром світової кераміки. Музей-заповідник виступив ініціатором створення Міжнародної асоціації музеїв кераміки.

